

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้เริ่มมานานแล้ว แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักการศึกษาและครูสอนภาษาอังกฤษว่า การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในเมืองไทย จัดได้ว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษาอย่างใหญ่หลวง ทุกคนตระหนักดีถึงผลที่เกิดขึ้นจากการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับ ซึ่งไม่คุ้มกับการลงทุนลงแรงในด้านการเรียนการสอนภาษาที่ผ่านมา ทุก ๆ ปีสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ต่างผลิตผู้จบการศึกษาซึ่งมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยไม่เหมาะสมตามควรแก่ระดับชั้นของการศึกษา ฉะนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าจะพิจารณากันใหม่ว่าควรจะต้องจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งคือ ยกเลิก การสอนภาษาอังกฤษเสีย หรือไม่ก็ต้องมีการปฏิรูปกันใหม่¹

การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคทางด้านการเรียนการสอนภาษา ที่มีอยู่ได้ระบุดังสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่บรรลุตามความมุ่งหมายไวต่าง ๆ กัน พอสรุปได้ดังนี้

ปัญหาทางด้านตัวนักเรียน

1. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ดี²

---

¹Prapart Brudhiprabha, "The Teaching of English in Thailand: A Negative Look," Bulletin of the English Language Center, II(March, 1972), p. 1.

²จามรี วิชัยดิษฐ์, "ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดขจรนิเวศ ปีการศึกษา 2512" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 31.

2. นักเรียนไม่ชอบภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่ายากและไม่ชอบวิธีสอนของครู³

3. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ⁴

ปัญหาตามตัวครู

4. คุณภาพครูสอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา และมีชมศึกษา⁵

5. ครูขาดความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตร⁶ รวมทั้งระเบียบวิธีสอนและกระบวนการในการดำเนินการสอนในห้องเรียนด้วย⁷

---

³ เข็มจันทร์ รามันท์, "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.ศ. 4 - 5 โรงเรียนทวีธาภิเศก" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.)

⁴ สัตินทร อินทุสุต, "การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ม.ศ. ต้น ของโรงเรียนต่าง ๆ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511.)

⁵ Mayuri Sukwiwat, "A Brief Report on the Current Situation of English Teaching in Thailand," First Symposium on English for International Communication, November 10-12, 1969, Council on Language Teaching Development, Tokyo, p. 52.

⁶ กานดา ณ ถลาง, "วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา" (วิทยานิพนธ์ประกอบการพิจารณาเพื่อดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ วิชาภาษาอังกฤษและวรรณคดีอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2514), หน้า 19.

⁷ บุญเรือน พูนนารถ, "วิธีสอนไวยากรณ์อังกฤษในระดับวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 86.

ปัญหาทางค่านวิธีสอน

6. นักเรียนไม่ได้รับการสอนอย่างเหมาะสมทุกวิธี⁸
7. วิธีสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ครูส่วนมากใช้แบบแปล ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ยอมรับกันในวงการศึกษว่าเป็นวิธีสอนที่ไม่ได้ผล⁹

ปัญหาทางค่านหลักสูตร

8. จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษยังไม่แน่นอน ทำให้จุดมุ่งหมายในการฝึกหัดครูไม่แน่นอนควย¹⁰
9. การวางนโยบายและจุดหมายปลายทางในการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้ทำอย่างเหมาะสม¹¹

ปัญหาทางค่านวัสดุอุปกรณ์การสอน

10. วัสดุอุปกรณ์การสอนมีไม่พอเพียง¹²
11. สถานที่ไม่อำนวยให้ใช้อุปกรณ์การสอน¹³

⁸Prapart Brudhiprabha, op. cit., p. 2.

⁹สุไร พงษ์ทองเจริญ, ตำราชุดครูมัธยมของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร: โรงพิมพ์ครูสภา ลาดพร้าว, 2505), หน้า 1.

¹⁰ม.ล.บุญเหลือ เทพสุวรรณ, รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย จัตุพิมพ์ (พระนคร: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2513), หน้า 8.

¹¹Prapart Brudhiprabha, op. cit., p. 7.

¹²สุวรรณี เต็งอำนวย, "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้น ม.ศ.ต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509), หน้า 177.

¹³เรื่องเดียวกัน, หน้า 178.

สำหรับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครูในประเทศไทยนั้น ผู้เชี่ยวชาญพบว่า นักเรียนฝึกหัดครูส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ และขาดความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา และข้อเสนอแนะให้มีวิธีการทบทวนโครงสร้างภาษาอังกฤษแก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นเริ่มต้น และปรับปรุงคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนฝึกหัดครูให้รู้จักวิธีสอนที่ดี เพื่อจะได้มีวิธีสอนที่ดีขึ้น¹⁴

ปัญหาดังกล่าวได้รับการยืนยันจากบิวโร¹⁵ (Burrow) อีกว่า นักศึกษาวิทยาลัยครู มีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกใช้ภาษาอย่างเพียงพอในชั้นมัธยม

ลอง¹⁶ (Long) ได้ให้ข้อสังเกตว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ.สูง ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ กล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด เพราะความก้าวหน้าของนักศึกษาในค่านนี้ไม่สอดคล้องกับเวลาที่นักศึกษาต้องสูญเสียไป เพื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นมัธยมเป็นต้นมา ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ในระดับ ป.กศ.สูง ไม่แตกต่างจากที่นักศึกษาได้เรียนในระดับ ป.กศ.ต้น และมัธยมเท่าใดนัก แต่นักศึกษาก็ยังผิดพลาดในเรื่องพื้นฐาน ผลก็คือครูทุกคนต่างกับกันว่า นักศึกษาของตนอ่อนมาก และวิธีการที่ทุกคนคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหาคือหันกลับมาฝึกนักศึกษาด้วยเรื่องเดิม และด้วยวิธีการเดิม เทคนิคการสอนแบบนี้นอกจากจะไม่มี

¹⁴หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, ผลการสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดกรมการฝึกหัดครู พ.ศ. 2501 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2503), หน้า 6.

¹⁵H.C. Burrow, "Problem of Teaching English in Training Colleges," เอกสารการนิเทศการศึกษา, 40 (ธันวาคม, 2502), หน้า 1-4.

¹⁶Mike Long, "Go to jail. Do not pass 'Go'. Do not collect \$200": A brief glance at the idea of progression in English Courses at tertiary level," Pasaa, III(October, 1973), p. 91.

ประโยชน์ ยังเป็นโทษอีกด้วย¹⁷ เพราะนักศึกษาเองก็จะรู้สึกว่าคุณเรียนแล้วรู้แล้ว จึงไม่สนใจ แม้ว่าบางทีครูอาจจะมีวิธีการสอนที่ดีเพียงใดก็ตาม

ปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้สอนภาษาทุกคนควรตระหนักดีว่าจะละเอียดได้ เพราะโครงสร้างไวยากรณ์เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ¹⁸ ทัศนคติความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาแล้ว การสื่อความหมายอาจไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ แม้จะมีความสามารถในการใช้โครงสร้างของเสียงและรู้คำศัพท์ก็ตาม

ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า ความล้มเหลวในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษอาจเนื่องมาจากความบกพร่องในการสอนไวยากรณ์ของครูนั่นเอง ซึ่งก็คือความบกพร่องในเรื่องวิธีสอน เพราะครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไปใช้ในกระบวนการสอนและการวัดผลและในทางปฏิบัติ ครูผู้สอนยังไม่สามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างสมบูรณ์¹⁹ การแก้ปัญหาจึงต้องแก้ที่ตัวครู ในการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนจะเรียนไวยากรณ์เรื่องใดขึ้น ถ้าครูรู้จักเทคนิควิธีสอน และได้รับการฝึกฝนมาดีแล้ว²⁰ นักศึกษาอาจไม่ได้รับการฝึกการใช้ภาษาอย่างเพียงพอในชั้นมัธยม ฉะนั้น เมื่อขึ้นมาเรียนในระดับวิทยาลัยครู

¹⁷ Ibid., p. 90.

¹⁸ Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Chicago: The University of Chicago Press, 1968), p. 71.

¹⁹ เพ็ญณี นารายณ์ประธาน, "การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. 2510 ในวิทยาลัยครู 2 แห่ง ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513.)

²⁰ สุโร พงษ์ทองเจริญ, เรื่องเดิม, หน้า 3.

ครูสอนจะต้องสอนซ่อมเสริมในสิ่งที่นักศึกษาเคยเรียนมาบ้างแล้ว การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักศึกษาในระดับนี้ทำได้ยาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนได้ การสอนซ่อมเสริมจึงควรเน้นเรื่องวิธีใช้ ดังที่ ลอง (Long) กล่าวว่า

Remedial teaching should be through usage,
and not through multiple examples alone.

และประการสำคัญคือ การเตรียมบทเรียนของครูเป็นเรื่องที่ต้องพึงเล็งเป็นพิเศษ ครูไม่ควรยึดหนังสือแบบเรียนเป็นหลักของการสอนภาษาอังกฤษแต่ละรายวิชา (course) อย่างเดียว เพราะ

A knowledge of a language, whether spoken or written is an active but adaptable accomplishment, and cannot be gained only by a book. ...the book is not itself the course, which is the content, plus the method and aids which go to the teaching of it.²²

ไรท์²³ (Wright) กล่าวว่าหนังสือแบบเรียนช่วยทำงานด้านการศึกษาของครูเป็นไปได้อย่างขึ้น เพราะมีการจัดลำดับความยากง่าย มีตัวอย่าง มีรูปภาพ พร้อมทั้งมีบทฝึกและแบบฝึกหัดเสนอไว้ แต่อย่างไรก็ตาม ไรท์ เน้นว่า

²¹ Long, loc. cit.

²² Ministry of Education, Report and Preliminary Recommendations of the Seminar on the Teaching of English at PKS-Sung Level, Bangkok, 13-19 June, 1973.

²³ Audrey L. Wright, "Hints for Beginning Teachers of English," Teaching English: A Collection of Readings. Edited by George E. Wishon and Thomas J. O'Hare (New York: American Book Company, 1968), p. 70.

A text book is not a teacher; it can not speak, listen, correct or encourage. Instructions must come from the teacher and not from the book, no matter how well organized or well written.²⁴

จึงสรุปได้ว่า การยึดหนังสือแบบเรียนเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลักตายตัวสำหรับการสอนภาษาอังกฤษในวิชาหนึ่ง ๆ นั้น นับว่ายังไม่เพียงพอที่จะทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพได้ เพราะหนังสือแบบเรียนเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ครูประสบความสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมาย แต่หนังสือแบบเรียนก็มีข้อตำหนิของครูดังที่ ไรท์ (Wright) แสดงความคิดเห็นว่า ครูควรวางหนังสือแบบเรียนเป็นส่วนประกอบของการสอนของตนเท่านั้น²⁵

นอกจากนี้ พิตแมน²⁶ (Pittman) ได้กล่าวว่า หนังสือแบบเรียนมักจะทำให้ตัวอย่างมากพอ แต่ขาดการฝึกปากเปล่า ฉะนั้นครูจะต้องสร้างบทฝึกด้วยตนเอง ซึ่งครูจะต้องรวบรวมเนื้อหาหรือวิธีการจากหนังสืออื่น ๆ อีกมาก หนังสือแบบเรียนเพียงแต่เป็นคู่มือเท่านั้น ถ้าครูสอนโครงสร้างภาษาโดยมิได้เสนอบทเรียนปากเปล่าและไม่ใช้วิธีการฝึกปากเปล่าแล้ว ถือว่าเป็นการใช้หนังสือที่ไม่ถูกวิธี

เนื่องจากหนังสือ Practice and Progress ของ L.G. Alexander เป็นหนังสือแบบเรียนเล่มหนึ่งที่ได้รับการเสนอแนะไว้ในหลักสูตรสำหรับวิชาภาษาอังกฤษบังคับในระดับ ป.กศ. สูง คือ อ. 6-7-8 และเนื่องจาก "หนังสือแบบเรียนเล่มนี้ก็ยังจัดไม่ได้ว่าเป็นหนังสือที่สมบูรณ์มีเนื้อหาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับทั้งแบบของการเสนอเนื้อเรื่องก็เหมือนกับหนังสือของอาเล็กซานเดอร์ (Alexander) เล่มอื่น ๆ คือนำเนื้อและไม่คอยเค้นและดึงดูความสนใจนัก"²⁷แบบฝึกหัดก็มีน้อย โดยเฉพาะขาดแบบฝึกหัดสำหรับ

²⁴ Loc. cit.

²⁵ Ibid., p. 71.

²⁶ G. Pittman, Teaching Structural English (Singapore: Federal Publications, 1964), p. 176.

²⁷ Ministry of Education, op. cit., p. 7.

ฝึกปากเปล่า ครูสอนที่ใช้หนังสือแบบเรียนเล่มนี้จึงจำเป็นต้องมีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้โดยบรรจุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความสำเร็จของปัญหาและสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับ ป.ศ. สูง ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจดังที่กล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาที่เคยใช้แบบเรียนเล่มดังกล่าว เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกหัดบทสนทนาประกอบหนังสือแบบเรียนเล่มนี้ เพื่อให้ครูสอนได้ใช้ประกอบการสอน ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษระดับนี้คือมุ่ง

"...improve grammatical proficiency by practice and usage, through the presentation of practical, functional or everyday English."²⁸

ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า บทเรียนหรือแบบฝึกหัดในรูปของบทสนทนาจะเปิดโอกาสให้ครูได้ใช้วิธีการสอนที่ทันสมัย หรือที่เรียกว่า Audio-Lingual Approach ซึ่งเน้นการฟังและพูดภาษาที่ใช้ในการสนทนาในสถานการณ์ประจำวัน เนื่องจากบทสนทนาบทหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยประโยคพื้นฐานในการสนทนาในลักษณะที่เจ้าของภาษาจะใช้พูดจริง ๆ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนน่าสนใจขึ้นแล้ว ยังมีคุณค่าต่อผู้เรียนหลายด้านดังที่ ลาโด (Lado) กล่าวไว้ว่า

"... basic conversational sentences... They also provided the description of the distinctive elements of intonation, pronunciation, morphology and syntax that constituted the structure of the language, which gradually emerged as one mastered the basic sentences and variations."²⁹

²⁸ Ibid., p. 5.

²⁹ Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach (Bombay: Tata McGraw-Hill Publishing Co., Ltd., 1964), p. 6.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งที่จะจัดสร้างแบบฝึกหัดบทสนทนาประกอบบทเรียนที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน Practice and Progress เพื่อใช้ในการฝึกทักษะ การฟัง และการพูด โดยอาศัยโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาของนักศึกษาในระดับ ป.กศ.สูง ที่เคยใช้หนังสือแบบเรียนดังกล่าวเป็นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการทดสอบเพื่อทราบปัญหาทางโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ซึ่งใช้หนังสือ Practice and Progress เป็นแบบเรียนสำหรับวิชาภาษาอังกฤษบังคับ และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูในภาคกลาง 4 แห่งคือ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเทพสตรี และวิทยาลัยครูนครสวรรค์ จำนวน 300 คน
2. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย ครอบคลุมเฉพาะโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ปรากฏในบทเรียนตั้งแต่บทที่ 1 - 50 เท่านั้น โดยใช้แบบทดสอบเลือกตอบแบบเดี่ยว
3. การสร้างแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษ จะยึดองค์ประกอบของภาษาทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาของนักศึกษาระดับนี้เท่านั้น เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกหัด โดยพิจารณาเฉพาะสิ่งที่เป็นปัญหา 50 อันดับแรก
4. ลักษณะของการจัดแบบฝึกหัดบทสนทนาโดยทั่วไป แต่ละหน่วยจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 คือ ตัวบทสนทนา นักศึกษาฝึกฟังและพูดตาม
  - ตอนที่ 2 คือ บทฝึกปากเปล่าอย่างง่าย เช่น การเทียบแทนคำ (Substitution) การทำประโยคให้สมบูรณ์ (Completion) การแปลงประโยค (Transformation) และการฝึกพูดประโยคใหม่ แต่ความหมายคงเดิม (Restatement)
  - ตอนที่ 3 คือ บทฝึกปากเปล่า ซึ่งซับซ้อนกว่าที่ปรากฏในตอนที่ 2 เช่น การฝึกใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหา โดยวิธีฝึก ถาม - ตอบ (Question-Answer)

การฝึกเทียบแทนคำซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำอื่นในประโยคให้คล้อยตามกัน (Substitution-Concord Drill) และการฝึกตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Stimulus-Response) ควบคู่กับความที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา

ขอทดลองเบื้องต้น

1. แบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วัดความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษาได้จริงครบตามเนื้อหาวิชา (Content Validity) และเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้พอสมควร เพราะได้นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์ปรับปรุงข้อกระทงแล้ว ก่อนนำมาทดสอบจริง

2. ปัญหาทางโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ ถือเป็นตัวแทนของปัญหาของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ซึ่งจะนำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกหัดประกอบหนังสือแบบเรียน

3. แบบฝึกหัดแต่ละหน่วยที่สร้างขึ้น ใช้ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาเพียงหนึ่งโครงสร้างเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นบางหน่วยที่ต้องการเปรียบเทียบโครงสร้างไวยากรณ์ 2 โครงสร้างที่มีรูปคล้ายคลึงกัน แต่มีวิธีใช้และความหมายต่างกัน

4. แบบฝึกหัดบางหน่วยใช้ประกอบบทเรียนได้มากกว่า 1 บท ทั้งนี้ แล้วแต่การปรากฏตัวของโครงสร้างไวยากรณ์นั้น ๆ ในบทเรียน

5. เนื้อหาของตัวบทสนทนาส่วนใหญ่จะสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียนที่มีการสร้างแบบฝึกหัดประกอบ

ความจำกัดของการวิจัย

1. การจัดลำดับของแบบฝึกหัดบทสนทนา มิได้เรียงตามลำดับจากสิ่งที่เป็นปัญหาสูงสุดลงมา เนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาเรียงลำดับแบบฝึกหัดตามลำดับบทเรียนที่โครงสร้างไวยากรณ์นั้น ๆ ปรากฏอยู่

2. เนื่องจากเวลาของการวิจัยมีจำกัด ผู้วิจัยจึงไม่สามารถสร้างแบบฝึกหัดบทสนทนาประกอบบทเรียนทุกบทได้ จึงสร้างเฉพาะแบบฝึกหัดที่จะใช้ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาเท่านั้น

3. จากความจำกัดในเรื่องเวลาของการวิจัย ผู้วิจัยจึงยังไม่มีโอกาสได้ทดลองใช้แบบฝึกหัดบทสนทนาที่สร้างขึ้นเพื่อประกอบบทเรียน ในชั้นเรียนจริง ๆ ผลของการวิจัยครั้งนี้จึงอาจจะยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับนี้ ได้ทราบว่าโครงสร้างไวยากรณ์ใดเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในด้านการเตรียมการสอน และการเตรียมแบบฝึกหัดเพื่อสอนซ่อมเสริม สิ่งที่เป็นปัญหาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการสอน เพื่อเสริมบทเรียนให้นักเรียนสนใจและสมบูรณ์ขึ้นตามความเหมาะสม

3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้จัดทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมสำหรับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเล่มอื่น ๆ

4. ครูผู้บริหารและผู้มีส่วนในการเลือกแบบเรียนอาจนำผลการวิจัยไปคัดแปลงปรับปรุงหนังสือที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสม

คำจำกัดความ

นักศึกษา หมายถึงผู้ที่เรียนในระดับ ป.กศ.สูง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษบังคับ (อ. 6-7-8) แล้ว และผู้ที่เรียนอังกฤษ 6-7 แล้ว และกำลังเรียนอังกฤษ 8 อยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2516 ในวิทยาลัยครู 4 แห่ง ดังกล่าวแล้ว

บทสนทนา คือการแลกเปลี่ยนการสนทนากันระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่านั้น เกี่ยวกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง³⁰

³⁰Nelson Brooks, Language and Language Learning: Theory to Practice (New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1964), p. 243.

แบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษ คือแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นในรูปของบทสนทนาเพื่อฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา ซึ่งประกอบด้วยตัวบทสนทนาและบทฝึก (drills) แบบต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกฟังและพูดปากเปล่า

โครงสร้างไวยากรณ์ หมายถึงระเบียบวิธีเรียงเรียงคำเข้าในประโยค และระเบียบวิธีการเรียงเรียงส่วนประกอบของคำเข้าด้วยกัน³¹

แบบทดสอบ หมายถึงแบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

³¹ Robert Lado, Language Testing (London: Longmans, Green and Co., Ltd., 1961), p. 142.